

**ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ІНСТИТУТ
ДЕРЖАВНОГО ТОРГОВЕЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ**

Приймальна комісія

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії ЧТЕІ ДТЕУ

Анатолій ВДОВІЧЕН

11 травня 2026 р.

ПРОГРАМА

співбесіди з хімії

**для вступу на навчання для здобуття
освітнього ступеня «бакалавр»**

**на основі повної загальної середньої освіти, освітньо-
кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, освітньо-
професійного ступеня фахового молодшого бакалавра, освітнього
ступеня молодшого бакалавра та здобутого освітнього ступеня
бакалавр**

Розглянуто та схвалено на засіданні
приймальної комісії ЧТЕІ ДТЕУ
(протокол № 10 від «11» травня 2026 р.)

Чернівці 2026

		та хімічна реакція. Відносна атомна і молекулярна (формульна) маса, молярна маса, кількість речовини: Одиниці вимірювання кількості речовини, молярної маси, молярного об'єму; значення температури й тиску, які відповідають нормальним умовам (н. у.); молярний об'єм газу (за н. у.). Закон Авогадро; число Авогадро. Середня відносна молекулярна маса повітря. Масова частка елемента у сполуці.	Визначати валентність елементів за формулами бінарних сполук. Обчислювати середню відносну молекулярну масу повітря, масову частку елемента у сполуці, масу елемента у складній речовині за його масовою часткою.
1.2	Хімічна реакція	Хімічна реакція, схема реакції, хімічне рівняння. Закони збереження маси речовин під час хімічної реакції, об'ємних співвідношень газів у хімічній реакції. Зовнішні ефекти, що супроводжують хімічні реакції. Типи хімічних реакцій. Класифікація хімічних реакцій в органічній хімії (присадання, заміщення, відщеплення, ізомеризації). Тепловий ефект хімічної реакції, термохімічне рівняння. Поняття окисник, відновник, окиснення, відновлення. Гальванічний елемент. Швидкість хімічної реакції. Каталізатор. Вплив різних чинників на швидкість хімічної реакції. Хімічна рівновага, принцип Ле Шательє.	Записувати схеми реакцій, хімічні й термохімічні рівняння. Розрізняти типи реакцій за кількістю реагентів і продуктів (реакції сполучення, розкладу, обміну, заміщення), зміною ступеня окиснення елементів (реакції окисно-відновні та без зміни ступеня окиснення), тепловим ефектом (реакції екзотермічні, ендотермічні), напрямом перебігу (реакції оборотні, необоротні); за участю органічних сполук (заміщення, присадання, відщеплення, ізомеризації). Аналізувати вплив природи реагентів, їх концентрацій, величини поверхні їх контакту, температури, каталізатора на швидкість хімічної реакції; процеси, що відбуваються при роботі гальванічного елемента. Визначати в окисно-відновній реакції окисник і відновник, процеси окиснення та відновлення. Використовувати метод електронного балансу для перетворення схеми окисно-відновної реакції на хімічне рівняння. Застосовувати закон збереження маси речовин для перетворення схеми реакції на хімічне рівняння, принцип Ле Шательє для визначення напрямку зміщення хімічної рівноваги.
1.3	Будова атомів і простих йонів	Склад атома (ядро, електронна оболонка). Поняття нуклон, нуклід, ізотопи, протонне число, нуклонне число, орбіталь, енергетичні рівні і підрівні, спарені й неспарені електрони; радіус атома, простого йона; основний і збуджений стани атома. Форми s- і p-орбіталей, розміщення p-орбіталей у просторі. Послідовність	Записувати та розпізнавати електронні формули атомів і простих йонів елементів № 1—20 і 26 та їхні графічні варіанти, атомів неметалічних елементів малих періодів у основному і збудженому станах. Розрізняти валентність і ступінь окиснення елемента. Складати формули сполук за ступенями окиснення елементів. Порівнювати можливі ступені окиснення неметалічних елементів малих періодів, що знаходяться в одній групі, на основі електронної будови їхніх атомів; радіуси атомів і простих йонів. Аналізувати зміни радіусів атомів у періодах і підгрупах, зв'язок

З оригіналом згідно

		заповнення електронами енергетичних рівнів і підрівнів в атомах елементів № 1—20 і 26, електронні формули атомів і простих йонів елементів № 1—20 і 26 та їхні графічні варіанти. Валентні стани елементів. Ступінь окиснення елемента в речовині. Можливі ступені окиснення неметалічних елементів малих періодів.	кількості електронів на зовнішньому рівні з характером елемента (металічним, неметалічним), типом простої речовини (метал, неметал), кислотно-основним характером оксидів і гідроксидів, відмінності електронної будови атомів s-, p-, d-елементів (Ферум) 1-4 періодів. Визначати склад ядер (кількість протонів і нейтронів у нукліді) і електронних оболонок (енергетичних рівнів та підрівнів) в атомах елементів № 1—20 і 26, загальну кількість електронів і число електронів на зовнішньому енергетичному рівні атомів елементів № 1—20 і 26. Обчислювати ступінь окиснення елемента у сполуці
1.4	Періодичний закон і періодична система хімічних елементів	Періодичний закон (сучасне формулювання). Структура короткого і довгого варіантів періодичної системи; періоди, групи, підгрупи (головні (А), побічні (Б)). Протонне число (порядковий, атомний номер елемента), місце металічних і неметалічних елементів у періодичній системі, періодах і групах; лужні, інертні елементи, галогени. Періодичність змін властивостей елементів та їхніх сполук на основі уявлень про будову атомів.	Розрізняти в періодичній системі періоди, групи, головні (А) та побічні (Б) підгрупи; металічні та неметалічні елементи за місцем їх у періодичній системі; лужні, інертні елементи, галогени. Використовувати інформацію, закладену в періодичній системі, для визначення властивостей елемента (металічний або неметалічний елемент), максимального значення його валентності, властивостей простої речовини (метал або неметал), хімічного характеру оксидів, гідроксидів. Аналізувати зміни властивостей простих речовин та кислотно-основного характеру оксидів і гідроксидів залежно від місця елементів у періодах, підгрупах, при переході від одного періоду до іншого.
1.5	Хімічний зв'язок	Основні види хімічного зв'язку (йонний, ковалентний, водневий, металічний). Обмінний та донорно-акцепторний механізми утворення ковалентних зв'язків. Простий, подвійний, потрійний, полярний та неполярний ковалентні зв'язки. Електронегативність елемента. Електронна формула молекули. Речовини атомної, молекулярної, йонної будови. Кристалічний і аморфний стани твердих речовин. Типи кристалічних ґраток (атомні, молекулярні, йонні, металічні). Залежність фізичних властивостей речовин від їхньої будови.	Наводити приклади речовин із різними видами хімічного зв'язку; аморфних і кристалічних речовин. Пояснювати відмінності в механізмах утворення ковалентних зв'язків у молекулі амоніаку та йоні амонію; між аморфними і кристалічними речовинами. Розрізняти обмінний та донорно-акцепторний (катіон амонію) механізм утворення ковалентного зв'язку. Складати електронні формули молекул, хімічні формули сполук за зарядами йонів. Установлювати види хімічного зв'язку в речовинах за їхніми формулами. Визначати прості, подвійні, потрійні, полярні та неполярні ковалентні зв'язки між атомами. Прогнозувати вид хімічного зв'язку в сполуці, можливість утворення водневого зв'язку між молекулами, фізичні властивості речовин на основі їхньої будови та будову речовин на основі їхніх фізичних

З оригіналом згідно

			властивостей (типу кристалічних ґраток). <i>Оцінювати</i> на основі будови молекул води і спиртів можливість утворення водневого зв'язку між молекулами води, органічних речовин, води і органічних речовин. <i>Наводити приклади</i> колоїдних та істинних розчинів, розчинників, суспензій, емульсій, аерозолів, електrolітів і неелектrolітів, сильних і слабких електrolітів, кристалогідратів. <i>Розрізняти</i> однорідні та неоднорідні суміші різних типів; розбавлені, концентровані, насичені, ненасичені розчини; електrolіти й неелектrolіти, сильні та слабкі електrolіти. <i>Обирати</i> спосіб розділення однорідної або неоднорідної суміші речовин; виявлення в розчині гідроксид-, хлорид-, сульфат-, карбонат-, силікат- і ортофосфат-іонів, йонів Гідрогену, амонію, Барію, а також, за допомогою луку, – йонів Феруму(2+) і Феруму(3+). <i>Складати</i> схеми електrolітичної дисоціації основ, кислот, солей; йонно-молекулярні рівняння за молекулярними рівняннями і молекулярні рівняння за йонно-молекулярними рівняннями, рівняння реакцій гідролізу солей; рівняння якісних реакцій для визначення в розчинах хлорид-, сульфат-, карбонат-, силікат- і ортофосфат-іонів, йонів амонію, Феруму(2+), Феруму(3+), (осаджуючи їх лугами), Барію в молекулярній та йонній формах. <i>Аналізувати</i> вплив будови речовин, температури, тиску (для газів) на їх розчинність у воді; механізми утворення йонів при розчиненні у воді електrolітів йонної та молекулярної будови. <i>Визначати</i> можливість перебігу реакції обміну між електrolітами в розчині, гідролізу солей, середовище розчину солі.

2. Неорганічна хімія

2.1. Неорганічні речовини і їхні властивості

2.1.1	Загальні відомості про неметалічні елементи та метали	Неметали. Загальна характеристика неметалічних елементів (місце у періодичній системі, особливості електронної будови атомів). Фізичні	<i>Називати</i> найпоширеніші у природі неметалічні елементи; якісний та кількісний склад повітря. <i>Пояснювати</i> суть явища алотропії; відмінності властивостей алотропних модифікацій Оксигену, Сульфурю, Карбону, Фосфору

3 оригіналом
згідно

		властивості неметалів. Алотропія. Алотропні модифікації неметалічних елементів. Явище адсорбції (на прикладі активованого вугілля). Оксиген та відновні властивості неметалів. Застосування неметалів. Оксиген. Поширеність Оксигену в природі. Кисень, склад його молекули, поширеність у природі. Фізичні властивості кисню. Одержання кисню в лабораторії (з гідроген пероксиду і води) та промисловості. Способи збирання кисню. Доведення наявності кисню. Хімічні властивості кисню: взаємодія з простими і складними речовинами. Колообіг Оксигену - в природі. Озон. Застосування та біологічна роль кисню. Окиснення (горіння, повільне окиснення, дихання). Умови виникнення та припинення горіння. Сполуки неметалічних елементів з Гідрогеном. Властивості водних розчинів цих сполук, їх застосування. Оксиди неметалічних елементів, їх уміст в атмосфері.	складом їхніх молекул або будовою; суть явища адсорбції (на прикладі активованого вугілля); антропогенні та природні причини появи в атмосфері оксидів неметалічних елементів, процесів окиснення, колообігу Оксигену. <i>Наводити приклади</i> алотропних модифікацій Оксигену (кисень та озон), Сульфурю (ромбічна та моноклінна сірка), Карбону (графіт, алмаз та фулерен), Фосфору (білий та червоний фосфор); сполук неметалічних елементів з Гідрогеном (гідроген хлорид, гідроген сульфід, амоніак). <i>Складати</i> хімічні рівняння, що підтверджують окисні властивості неметалів (кисень, сірка, вуглець, хлор) в реакціях з воднем і металами; відновні властивості водню й вуглецю в реакціях з оксидами металічних елементів; реакції, які характеризують властивості водних розчинів гідроген хлориду (з основами), гідроген сульфід (з лугами), амоніаку (з кислотами); реакцій нітратної і концентрованої сульфатної кислот з магнієм, цинком, міддю; реакцій: одержання кисню з гідроген пероксиду та води; кисню з воднем, вуглецем, сіркою, магнієм, залізом, міддю, метаном, гідроген сульфідом. <i>Порівнювати</i> фізичні та хімічні властивості неметалів, оксидів неметалічних елементів; властивості водних розчинів гідроген хлориду, гідроген сульфід, амоніаку. <i>Характеризувати</i> неметали, їхні фізичні властивості та застосування; застосування гідроген хлориду, гідроген сульфід, амоніаку; фізичні та хімічні властивості нітратної і концентрованої сульфатної кислот (взаємодія з магнієм, цинком, міддю); хімічні властивості кисню; практичну значущість явища адсорбції, адсорбційну здатність активованого вугілля та аналогічних лікарських препаратів. <i>Оцінювати</i> біологічне значення найважливіших неметалічних (Оксигену, Нітрогену, Карбону, Фосфору, галогенів) елементів; значення кисню в життєдіяльності організмів; озону в атмосфері. <i>Висловлювати</i> судження щодо застосування озону, екологічних наслідків викидів в атмосферу оксидів Карбону, Нітрогену, Сульфурю; кислотних дощів, парникового ефекту. <i>Обґрунтовувати</i> значення алотропних перетворень; застосування кисню. <i>Доводити</i> практичну значущість неметалів та сполук неметалічних елементів.

3 оригіналом
згідно

2.1.2.	Загальні відомості про металічні елементи та метали	Загальна характеристика елементів (місце у періодичній системі, особливості електронної будови атомів). Фізичні властивості металів, залежність від їхньої будови. Алюміній і залізо: фізичні і хімічні властивості. Найважливіші сполуки Алюмінію та Феруму. Застосування металів та їхніх сплавів. Ряд активності металів. Сучасні силікатні матеріали. Мінеральні добрива. Поняття про кислотні та лужні ґрунти. Біологічне значення металічних і неметалічних елементів.	<i>Називати</i> відповідно до порядку металічні елементи. <i>Складати</i> рівняння, що підтверджують відомі властивості металів, зокрема алюмінію і заліза (реакції з неметалами, водою, кислотами і солями в розчинах). <i>Порівнювати</i> фізичні та хімічні властивості металів (алюміній і залізо), оксидів металічних елементів; основ (гідроксидів Натрію і Кальцію). <i>Характеризувати</i> метали, їхні фізичні властивості та застосування (у тому числі сплавів металів); застосування гідроксидів Натрію і Кальцію. <i>Оцінювати</i> біологічне значення металічних (Кальцію, Калію, Натрію, Магнію, Феруму) елементів. <i>Доводити</i> практичну значущість металів і сполук металічних елементів.
2.2. Основні класи неорганічних сполук			
2.2.1.	Оксиди	Визначення, склад і номенклатура, класифікація оксидів, хімічні властивості солетворних оксидів, способи одержання оксидів.	<i>Називати</i> оксиди за сучасною науковою українською номенклатурою за їхніми хімічними формулами. <i>Розрізняти</i> несолетворні (CO, N₂O, NO, SiO) й солетворні оксиди (кислотні, основні, амфотерні). <i>Складати</i> хімічні формули оксидів; рівняння реакцій, які характеризують хімічні властивості солетворних оксидів (взаємодія з водою, оксидами, кислотами, лугами); способи одержання оксидів (взаємодія простих і складних речовин із киснем, розкладання нерозчинних основ, деяких кислот і солей під час нагрівання). <i>Порівнювати</i> за хімічними властивостями основні, кислотні та амфотерні (на прикладах оксидів Цинку та Алюмінію) оксиди. <i>Характеризувати</i> фізичні властивості оксидів. <i>Визначати</i> формули оксидів серед формул сполук інших вивчених класів.
2.2.2.	Основи	Визначення (загальне та з погляду електrolітичної дисоціації), склад і номенклатура, класифікація, хімічні властивості лугів та нерозчинних основ, способи одержання основ.	<i>Називати</i> основи за сучасною науковою українською номенклатурою за їхніми хімічними формулами. <i>Розрізняти</i> розчинні (луги) та нерозчинні основи. <i>Складати</i> хімічні формули основ; рівняння реакцій, які характеризують хімічні властивості лугів (взаємодія з кислотними оксидами, кислотами та солями в розчині) та нерозчинних основ (взаємодія з кислотами, розкладання під час нагрівання), способи

3 оригіналом
згідно

7

			одержання лугів (взаємодія лужних і лужноземельних (крім магніє) металів із водою, основних оксидів лужних і лужноземельних елементів із водою) й нерозчинних основ (взаємодія солей із лугами в розчині). <i>Порівнювати</i> хімічні властивості розчинних (лугів) і нерозчинних основ. <i>Характеризувати</i> фізичні властивості основ. <i>Визначати</i> формули основ серед формул сполук інших вивчених класів.
2.2.3.	Кислоти	Визначення (загальне та з погляду електrolітичної дисоціації), склад і номенклатура, класифікація, хімічні властивості, способи одержання кислот.	<i>Називати</i> кислоти за сучасною науковою українською номенклатурою за їхніми хімічними формулами. <i>Розрізняти</i> кислоти за складом (оксигеновмісні, безоксигенові), основністю (одно-, дво-, триосновні), здатністю до електrolітичної дисоціації (сильні, слабкі). <i>Складати</i> хімічні формули кислот; рівняння реакцій, які характеризують хімічні властивості кислот (взаємодія з металами, основними та амфотерними оксидами, основними та амфотерними гідроксидами, солями) та способи їх одержання (взаємодія кислотних оксидів із водою, деяких неметалів із водою, солей із кислотами). <i>Характеризувати</i> фізичні властивості кислот. <i>Визначати</i> формули кислот серед формул сполук інших вивчених класів, валентність кислотного залишку за формулою кислоти. <i>Прогнозувати</i> можливість перебігу хімічних реакцій кислот з металами, використовуючи ряд активності металів.
2.2.4.	Солі	Визначення (загальне та з погляду електrolітичної дисоціації), склад і номенклатура, класифікація, хімічні властивості, способи одержання середніх та кислих солей, їх поширення в природі. Поняття про жорсткість води та способи її усунення.	<i>Називати</i> середні та кислі солі за сучасною науковою українською номенклатурою за їхніми хімічними формулами; види жорсткості води (тимчасова, або карбонатна; постійна, загальна). <i>Розрізняти</i> за складом середні та кислі солі. <i>Складати</i> хімічні формули середніх та кислих солей; рівняння реакцій, які характеризують хімічні властивості середніх (взаємодія з металами, кислотами — хлоридною, сульфатною, нітратною, лугами, солями в розчині) та кислих (взаємодія з кислотами — хлоридною, сульфатною, нітратною, лугами, термічний розклад карбонатів і гідрогенкарбонатів) солей, способи одержання середніх (взаємодія кислот із металами, основних оксидів із кислотами, кислотних оксидів з лугами, основ із кислотами, солей із кислотами, солей із лугами, кислотних оксидів з основними оксидами, солей із солями, солей із металами (реакції здійснюються у розчинах), металів із неметалами) та

3 оригіналом
згідно

8

			кислих (взаємодія середніх солей з кислотами) солей; усунення жорсткості води. <i>Характеризувати</i> фізичні властивості солей. <i>Визначати</i> формули середніх та кислих солей серед формул сполук інших вивчених класів. <i>Прогнозувати</i> можливість перебігу хімічних реакцій солей з металами, використовуючи ряд активності металів. <i>Доподити</i> вплив жорсткої води на побутові прилади і комунікації.
2.2.5.	Амфотерні сполуки	Явище амфотерності. Хімічні властивості, способи одержання амфотерних оксидів і гідроксидів.	<i>Називати</i> амфотерні оксиди і гідроксиди за сучасною науковою українською номенклатурою за їхніми хімічними формулами. <i>Розрізняти</i> амфотерні оксиди і гідроксиди серед інших неорганічних сполук за їхніми властивостями. <i>Складати</i> хімічні формули оксидів і гідроксидів Алюмінію та Цинку, рівняння реакцій, які характеризують їхні хімічні властивості (взаємодія з кислотами, лугами (в розчині та під час сплавлення) та способи одержання (взаємодія солей цих елементів із лугами в розчині)). <i>Характеризувати</i> поняття амфотерності, фізичні властивості оксидів і гідроксидів Алюмінію та Цинку.
2.2.6.	Генетичні зв'язки між класами неорганічних сполук		<i>Складати</i> рівняння реакцій між неорганічними сполуками різних класів. <i>Порівнювати</i> хімічні властивості оксидів, основ, кислот, амфотерних гідроксидів, солей. <i>Установлювати</i> зв'язки між складом і хімічними властивостями оксидів, кислот, основ, амфотерних гідроксидів, солей; генетичні зв'язки між простими і складними речовинами, оксидами, основами, кислотами, амфотерними гідроксидами, солями. <i>Обрунтовувати</i> залежність між складом, властивостями та застосуванням оксидів, основ, кислот, амфотерних гідроксидів, солей.
3. Органічна хімія			
3.1.	Теоретичні основи органічної хімії	Найважливіші елементи-органогени, органічні сполуки, природні та штучні органічні сполуки. Малекулярна будова органічних сполук. Ковалентний, Карбон-Карбонів зв'язки у молекулах органічних сполук; простий, подвійний, потрійний. Теорія будови	<i>Називати</i> органічні сполуки за структурними формулами, використовуючи систематичну номенклатуру. <i>Наводити приклади</i> органічних сполук із простими, подвійними, потрійними Карбон-Карбонів зв'язками; гомологів різних гомологічних рядів вуглеводнів та оксигено- і нітрогеновмісних органічних сполук різних класів; структурних ізомерів представників різних гомологічних рядів вуглеводнів та оксигено- і нітрогеновмісних

3 оригіналом
згідно

[Handwritten signature]

		органічних сполук. Номенклатура органічних сполук. Класифікація органічних сполук за будовою карбонового ланцюга і наявністю характеристичних (функціональних) груп. Явище гомології; гомологи, гомологічний ряд, гомологічна різниця. Класи органічних сполук. Загальні формули гомологічних рядів і класів органічних сполук. Явище ізомерії, ізомери, структурна ізомерія. Взаємний вплив атомів або груп атомів у молекулах органічних сполук.	органічних сполук різних класів. <i>Розрізняти</i> за характерними ознаками неорганічні й органічні сполуки, природні та синтетичні органічні сполуки; органічні сполуки за якісним складом: вуглеводні, оксигено- і нітрогеновмісні речовини; простий, подвійний, потрійний Карбон-Карбонів зв'язки; гомологічні ряди і класи органічних сполук; структурні ізомери певної речовини. <i>Порівнювати</i> ковалентні Карбон-Карбонів зв'язки у молекулах органічних сполук: простий, подвійний, потрійний; будову і властивості сполук з різними характеристичними групами. <i>Класифікувати</i> органічні сполуки за будовою карбонового ланцюга на насичені вуглеводні (алкани), ненасичені вуглеводні (алкени, алкіни), ароматичні вуглеводні, за наявністю характеристичних (функціональних) груп спирти, фенол, альдегіди, карбонові кислоти, естери, аміни, амінокислоти. <i>Визначати</i> найважливіші елементи-органогени (С, Н, О, N, S, P); гомологи вуглеводнів та їхніх похідних; ізомери за структурними формулами. <i>Складати</i> структурні формули органічних сполук за назвами згідно з систематичною номенклатурою. <i>Установлювати</i> відповідності між представниками гомологічних рядів та їхніми загальними формулами, класами органічних сполук та їхніми характеристичними (функціональними) групами; відмінності між гомологами за кількісним складом, ізомерами – за будовою молекул. <i>Пояснювати</i> залежність властивостей речовин від складу і будови їхніх молекул на основі положень теорії будови органічних сполук; суть структурної ізомерії. <i>Характеризувати</i> суть теорії будови органічних сполук. <i>Аналізувати</i> реакційну здатність органічних сполук із різними типами зв'язків; хімічну будову органічних сполук, використовуючи основні положення теорії будови органічних речовин. <i>Прогнозувати</i> реакційну здатність органічних сполук, використовуючи поняття про взаємний вплив атомів або груп атомів у молекулах. <i>Робити висновки</i> щодо властивостей речовин на основі їхньої будови і щодо будови речовин на основі їхніх властивостей, а також про багатоманітність органічних сполук на основі теорії хімічної будови.

3.2. Вуглеводні

3 оригіналом
згідно

[Handwritten signature]

3.2.1.	Алкани	Загальна формула алканів, номенклатура, структурна ізомерія, будова молекул, фізичні та хімічні властивості, способи одержання, застосування.	<i>Називати</i> загальну формулу алканів, представників гомологічного ряду складу C_nH_{2n+2} за систематичною номенклатурою. <i>Складати</i> молекулярні, структурні та напівструктурні формули алканів та їхніх ізомерів за назвою сполуки; рівняння реакцій, що характеризують хімічні властивості алканів (горіння, термічний розклад, ізомеризація, галогенування), одержання алканів (гідруванням алкенів, алкінів). <i>Розпізнавати</i> структурні ізомери представників гомологічного ряду алканів. <i>Порівнювати</i> будову та властивості метану та його гомологів. <i>Обґрунтовувати</i> залежність між агрегатним станом (за 20-25 °С), температурами плавлення і кипіння алканів та їхніми відносними молекулярними масами і будовою молекул; здатність алканів до реакцій заміщення; застосування алканів (паливо, пальне, розчинники, одержання сажі, водню, галогеноалканів) їхніми властивостями. <i>Установлювати</i> зв'язки між складом, будовою, властивостями та застосуванням алканів, їхнім впливом на довкілля.
3.2.2.	Алкени	Загальна формула алкенів, номенклатура, структурна ізомерія, будова молекул, хімічні властивості та способи одержання етену, застосування.	<i>Називати</i> алкени за систематичною номенклатурою та їхню загальну формулу. <i>Визначати</i> структурні ізомери алкенів за будовою карбонового ланцюга, розташуванням подвійного зв'язку. <i>Пояснювати</i> суть структурної ізомерії алкенів. <i>Розпізнавати</i> структурні ізомери представників гомологічного ряду алкенів. <i>Складати</i> на основі загальної формули молекулярні, структурні та напівструктурні формули алкенів; рівняння реакцій, що характеризують хімічні властивості етену (часткове та повне окиснення, приєднання водню, галогенів, гідроген галогенідів, води; полімеризація) та одержання етену (дегідруванням етану, гідруванням етину, дегідратацією етанолу). <i>Застосовувати</i> знання для вибору способу виявлення алкенів. <i>Установлювати</i> зв'язки між будовою та здатністю алкенів до реакцій приєднання. <i>Обґрунтовувати</i> застосування алкенів їхніми властивостями (одержання етанолу, поліетилену).
3.2.3.	Алкіни	Загальна формула алкінів, номенклатура, структурна ізомерія.	<i>Називати</i> алкіни за систематичною номенклатурою та їхню загальну формулу.

З оригіналом згідно

		будова молекул. Хімічні властивості та способи одержання етену, застосування.	<i>Визначати</i> структурні ізомери алкінів за будовою карбонового ланцюга, розташуванням потрійного зв'язку. <i>Пояснювати</i> суть структурної ізомерії алкінів. <i>Складати</i> молекулярні, структурні та напівструктурні формули алкінів; рівняння реакцій, що характеризують хімічні властивості етену (приєднання водню, галогенів, гідроген галогенідів, води; тримеризація етену, часткове окиснення) і повне окиснення алкінів; промислові та лабораторні способи одержання етену; дегідруванням етану, етену, гідролізом кальцій ацетиленіду, термічним розкладанням метану. <i>Застосовувати</i> знання для вибору способу виявлення алкінів. <i>Порівнювати</i> реакційну здатність етену і етину в реакціях приєднання. <i>Установлювати</i> зв'язок між будовою та здатністю етену до реакцій приєднання. <i>Обґрунтовувати</i> застосування етену (газове різання і зварювання металів), зумовлене його властивостями.
3.2.4.	Ароматичні вуглеводні. Бензен	Загальна формула аренів гомологічного ряду бензену. Будова молекули, властивості, способи одержання бензену.	<i>Називати</i> загальну формулу ароматичних вуглеводнів. <i>Розрізняти</i> ненасичені та ароматичні вуглеводні. <i>Порівнювати</i> зв'язки між атомами Карбону в молекулах бензену та алканів і алкенів, реакційну здатність бензену, алканів, алкенів і алкінів у реакціях заміщення та окиснення; бензену, алкенів і алкінів у реакціях приєднання. <i>Складати</i> молекулярну та структурну формули бензену; рівняння реакцій, що характеризують хімічні властивості бензену (галогенування, гідрування, горіння), одержання бензену в промисловості (каталітичне дегідрування <i>n</i>-гексану, тримеризація етену).
3.2.5.	Природні джерела вуглеводнів та їхня переробка	Поширення вуглеводнів у природі. Природні джерела вуглеводнів. Перегонка нафти. Вуглеводнева сировина й охорона довкілля. Застосування вуглеводнів.	<i>Пояснювати</i> суть процесу перегонки нафти. <i>Складати</i> рівняння реакцій, що відбуваються під час спалювання природного газу. <i>Розрізняти</i> реакції, які відбуваються під час термічного розкладання вуглеводнів. <i>Установлювати</i> зв'язки між складом, будовою, властивостями і застосуванням вуглеводнів.
3.3. Оксигеномісні органічні сполуки			
3.3.1.	Спирти	Характеристична (функціональна) група спиртів. Насичені одноатомні	<i>Називати</i> загальну формулу та характеристичну (функціональну) групу: спиртів; одноатомні насичені спирти і гліцерол за систематичною

З оригіналом згідно

		спирти: загальна та структурні формули, структурна ізомерія, систематична номенклатура, хімічні властивості. Водневий зв'язок, його вплив на фізичні властивості спиртів. Одержання етанолу. Гліцерол як представник багатоатомних спиртів: хімічні властивості, якісна реакція на багатоатомні спирти.	номенклатурою. <i>Розрізняти</i> одноатомні насичені спирти поміж інших оксигеновмісних органічних сполук за загальною та структурною формулами. <i>Визначати</i> структурні ізомери одноатомних насичених спиртів за будовою карбонового ланцюга, розташуванням гідроксильної групи. <i>Класифікувати</i> спирти за кількістю гідроксильних груп: одно- і багатоатомні. <i>Складати</i> молекулярні, структурні формули спиртів; рівняння реакцій, що описують хімічні властивості насичених одноатомних спиртів (повне і часткове окиснення, дегідратація, взаємодія з лужними металами, водень галогенідами, естерифікація), гліцеролу (повне окиснення, взаємодія з лужними металами, вищими насиченими та ненасиченими карбоновими кислотами); одержання гліцеролу лужним гідролізом (омиленням) жирів; способи одержання етанолу (гідратацією етену, ферментативним бродінням глюкози). <i>Характеризувати</i> склад і будову молекул одноатомних насичених спиртів; хімічні властивості одноатомних насичених спиртів і гліцеролу, способи одержання етанолу. <i>Порівнювати</i> фізичні властивості (температури кипіння, розчинність у воді) одноатомних насичених спиртів і відповідних алканів, метанолу і етанолу; активність одноатомних насичених спиртів, води і неорганічних кислот у реакціях із лужними металами; будову і властивості одноатомних насичених спиртів і фенолу. <i>Застосовувати</i> знання для вибору способу виявлення багатоатомних спиртів (взаємодія зі свіжоосадженим купрум(II) гідроксидом). <i>Прогнозувати</i> хімічні властивості одноатомних насичених спиртів і гліцеролу на основі знань про властивості характеристичних (функціональних) груп. <i>Обґрунтовувати</i> застосування етанолу (одержання етанової кислоти) та метанолу (одержання метанолу (формальдегіду) їхніми властивостями). <i>Установлювати</i> причинно-наслідкові зв'язки між складом, будовою, властивостями, застосуванням одноатомних насичених спиртів і гліцеролу. <i>Робити висновки</i> щодо властивостей одноатомних насичених

3 оригіналом
згідно

13

		спиртів і гліцеролу на підставі їхньої будови та про будову одноатомних насичених спиртів і гліцеролу на підставі їхніх властивостей та на основі результатів спостережень. <i>Усвідомлювати</i> взаємозв'язок складу, будови, властивостей, застосування одноатомних насичених спиртів і гліцеролу. <i>Складати</i> молекулярні, структурні формули фенолу; рівняння реакцій, що відображають хімічні властивості фенолу (реакції за участю гідроксильної групи – взаємодія з лужними металами, лугами); реакції за участю бензенового кільця – взаємодія з бромною водою). <i>Порівнювати</i> будову і властивості одноатомних насичених спиртів і фенолу; здатність бензену і фенолу до реакцій заміщення. <i>Установлювати</i> причинно-наслідкові зв'язки між складом, будовою, властивостями, застосуванням фенолу. <i>Застосовувати</i> знання для вибору способу виявлення фенолу (взаємодія з бромною водою). <i>Прогнозувати</i> хімічні властивості фенолу на основі знань про властивості характеристичних (функціональних) груп. <i>Робити висновки</i> щодо властивостей фенолу на підставі його будови і про будову фенолу на підставі його властивостей та на основі результатів спостережень.	<i>Називати</i> загальну формулу та характеристичну (функціональну) групу альдегідів; альдегіди за систематичною номенклатурою. <i>Розрізняти</i> альдегіди поміж інших оксигеновмісних органічних сполук за загальною та структурною формулами. <i>Пояснювати</i> вплив характеристичної (функціональної) групи на фізичні і хімічні властивості альдегідів, водневого зв'язку на розчинність альдегідів; фізичні властивості етанолу у зіставленні з етанолом (за температури 20-25 °С). <i>Наводити приклади</i> альдегідів; застосування етанолу (одержання оцтової кислоти). <i>Складати</i> молекулярні і структурні формули альдегідів (за назвами і загальними формулами відповідних гомологічних рядів); рівняння реакцій, які описують хімічні властивості етанолу (часткове окиснення і відновлення), одержання етанолу (каталітичною гідратацією етену, окисненням етанолу). <i>Характеризувати</i> хімічні властивості етанолу; способи одержання етанолу (каталітичною гідратацією етену та окисненням етанолу).
3.3.2.	Фенол	Формула фенолу. Склад і будова молекули фенолу; властивості, застосування.	
3.3.3.	Альдегіди	Загальна та структурні формули альдегідів. Склад, будова молекули альдегідів. Альдегідна характеристична (функціональна) група, її виявлення. Систематична номенклатура і фізичні властивості альдегідів. Хімічні властивості етанолу, його одержання.	

3 оригіналом
згідно

14

			<i>Застосовувати</i> знання для вибору способу виявлення альдегідів за якісними реакціями: взаємодією з амоніачним розчином аргентум(I) оксиду, свіжосадженим купрум(II) гідроксидом. <i>Установлювати</i> причинно-наслідковий зв'язок між складом, будовою, властивостями, застосуванням альдегідів. <i>Прогнозувати</i> хімічні властивості альдегідів на основі знань про властивості характеристичних (функціональних) груп. <i>Робити висновки</i> щодо властивостей альдегідів на підставі їхньої будови і про будову альдегідів на підставі їхніх властивостей та на основі результатів спостережень.
3.3.4.	Карбонові кислоти	Характеристична (функціональна) група карбонових кислот. Склад, будова молекул одноосновних карбонових кислот, загальна та структурна формули, систематична номенклатура, структурна ізомерія. Класифікація, властивості, застосування карбонових кислот. Способи одержання етанової кислоти. Поширення карбонових кислот у природі.	<i>Називати</i> загальну формулу та характеристичну (функціональну) групу карбонових кислот; насичені одноосновні карбонові кислоти за систематичною номенклатурою; метанову й етанову кислоти за тривіальними назвами; вищі карбонові кислоти: насичені – пальмітинову, стеаринову; ненасичену – олеїнову. <i>Пояснювати</i> вплив карбоксильної групи на фізичні і хімічні властивості карбонових кислот, водневого зв'язку на фізичні властивості карбонових кислот. <i>Класифікувати</i> карбонові кислоти за будовою карбонового ланцюга (насичені, ненасичені), кількістю карбоксильних груп (одно-, дво-, основи) і кількістю атомів Карбону в їхніх молекулах (нижчі, вищі). <i>Визначати</i> структурні ізомери насичених одноосновних карбонових кислот. <i>Складати</i> молекулярні і структурні формули насичених одноосновних карбонових кислот за назвами і загальною формулою; формули структурних ізомерів насичених одноосновних карбонових кислот; рівняння реакцій, що відображають хімічні властивості карбонових кислот (взаємодія з активними металами, лугами, солями; естерифікація); одержання етанової кислоти (окисненням етанолу, етанолу). <i>Характеризувати</i> хімічні властивості насичених одноосновних карбонових кислот, способи одержання етанової кислоти. <i>Обґрунтовувати</i> здатність нижчих насичених одноосновних карбонових кислот до електролітичної дисоціації та дії на індикатори в розчинах. <i>Застосовувати</i> знання для вибору способу виявлення карбонових кислот. <i>Порівнювати</i> фізичні властивості (температури кипіння, розчинність

3 оригіналом
згідно

15

			у воді) насичених одноосновних карбонових кислот та відповідних альдегідів і одноатомних насичених спиртів; кислотні властивості карбонових кислот у межах гомологічного ряду, а також у зв'язанні із спиртами, фенолом і неорганічними кислотами. <i>Установлювати</i> причинно-наслідковий зв'язок між складом, електронною будовою молекул, фізичними і хімічними властивостями одноосновних карбонових кислот; зв'язок між окисненісними органічними сполуками. <i>Прогнозувати</i> хімічні властивості одноосновних карбонових кислот на основі розуміння властивостей карбоксильної групи та кратних зв'язків між атомами Карбону, особливі хімічні властивості метанової кислоти (здатність до окиснення – взаємодія з амоніачним розчином аргентум(I) оксиду, свіжосадженим купрум(II) гідроксидом). <i>Робити висновки</i> щодо властивостей одноосновних карбонових кислот на підставі їхньої будови і про будову одноосновних карбонових кислот на підставі їхніх властивостей та на основі результатів спостережень.
3.3.5.	Естери. Жири	Загальна та структурні формули естерів; будова молекул, систематична номенклатура, структурна ізомерія, фізичні властивості. Гідроліз естерів, застосування їх. Жири як представники естерів. Класифікація жирів, їхні хімічні властивості, застосування. Мила.	<i>Називати</i> загальну формулу естерів; жири за систематичною номенклатурою. <i>Визначати</i> структурні ізомери естерів карбонових кислот; структурні формули жирів (трипальмітату, тристеарату, триолеату); формули солей пальмітинової і стеаринової кислот. <i>Наводити приклади</i> естерів; поширення естерів у природі та харчових продуктах. <i>Класифікувати</i> жири на тваринні і рослинні; тверді і рідкі; природні і штучні. <i>Розрізняти</i> за складом насичені й ненасичені, тверді й рідкі, природні і гідрогенізовані жири; мила; реакції естерифікації. <i>Складати</i> рівняння реакцій утворення естерів (реакцією естерифікації) і їхнього гідролізу; рівняння реакцій, які відображають властивості жирів (лужний гідроліз, гідроліз). <i>Порівнювати</i> будову і фізичні властивості насичених одноосновних карбонових кислот і естерів. <i>Установлювати</i> причинно-наслідковий зв'язок між складом, будовою молекул, властивостями та застосуванням жирів. <i>Застосовувати</i> знання для вибору способу виявлення ненасичених рідких жирів (взаємодія з бромною водою).

3 оригіналом
згідно

16

			<i>Характеризувати склад і хімічні властивості естерів, жирів.</i> <i>Робити висновки щодо властивостей естерів і жирів на підставі їхньої будови та про будову естерів і жирів на підставі їхніх властивостей та на основі результатів спостережень.</i>
3.3.6.	Вуглеводи	Класифікація вуглеводів. Склад, молекулярні формули глюкози, сахарози, крохмалю і целюлози. Структурна формула відкритої форми молекули глюкози. Хімічні властивості глюкози. Утворення глюкози в природі. Крохмаль і целюлоза – природні полімери. Гідроліз сахарози, крохмалю і целюлози. Якісні реакції для визначення глюкози і крохмалю. Застосування вуглеводів, їхня біологічна роль.	<i>Розрізняти моно-, ди- та полісахариди.</i> <i>Пояснювати вплив характеристичних (функціональних) груп на фізичні і хімічні властивості глюкози.</i> <i>Наводити приклади вуглеводів і їхні тривіальні назви; застосування глюкози, крохмалю (виробництво етанолу), поширення вуглеводів у природі і харчових продуктах.</i> <i>Складати молекулярну і структурну формулу відкритої форми глюкози, молекулярні формули сахарози, крохмалю і целюлози; рівняння реакцій, що відображають хімічні властивості глюкози (повне і часткове окиснення, відновлення воднем, спиртове та молочнокисле бродиння); сахарози, крохмалю і целюлози (молекулярні рівняння гідролізу), фотосинтезу, утворення сахарози, крохмалю і целюлози у природі.</i> <i>Порівнювати крохмаль і целюлозу за складом і властивостями.</i> <i>Застосовувати знання для вибору способу виявлення глюкози (взаємодія з амоніачним розчином аргентум(I) оксиду, реакції зі свіжоосадженим купрум(II)гідроксидом) і крохмалю (взаємодія з йодом).</i> <i>Характеризувати хімічні властивості вуглеводів.</i> <i>Робити висновки щодо властивостей вуглеводів на підставі їхньої будови і про будову вуглеводів на підставі їхніх властивостей та на основі результатів спостережень.</i> <i>Прогнозувати хімічні властивості вуглеводів на основі знань про властивості характеристичних (функціональних) груп.</i>

3.4. Нітрогеновмісні органічні сполуки

3.4.1.	Аміни	Характеристична (функціональна) група амінів, її будова. Класифікація амінів. Будова молекул амінів. Систематична номенклатура амінів за складом сполук. Аміни як органічні основи. Хімічні властивості метанаміну, аніліну. Одержання аніліну.	<i>Називати загальну формулу та характеристичну (функціональну) групу амінів; первинні аміни за систематичною номенклатурою.</i> <i>Наводити приклади амінів.</i> <i>Класифікувати аміни за будовою карбонного ланцюга (насичені, ароматичні).</i> <i>Порівнювати основні властивості амоніаку, метанаміну та аніліну.</i> <i>Складати молекулярні та структурні формули амінів за назвами і загальними формулами, рівняння реакцій, які описують хімічні властивості метанаміну (горіння, взаємодія з водою і хлоридною</i>

3 оригіналом
згідно

17

			кислотою), аніліну (взаємодія з хлоридною кислотою, бромною водою) та одержання аніліну (відокремлення нітробензену). <i>Характеризувати хімічні властивості метанаміну, аніліну.</i> <i>Установлювати причинно-наслідкові зв'язки між складом, будовою, властивостями насичених і ароматичних амінів</i> <i>Об'рунтовувати основні властивості насичених амінів та аніліну; послаблення основних властивостей і збільшення реакційної здатності аніліну в реакції заміщення.</i> <i>Робити висновки про властивості амінів на основі будови їхніх молекул і про будову молекул амінів на основі їхніх властивостей та результатів спостережень.</i>
3.4.2.	Амінокислоти	Склад і будова молекул, загальні і структурні формули, характеристичні (функціональні) групи, систематична номенклатура. Поняття про амфотерність амінокислот. Хімічні властивості аміноetanoвої кислоти. Пептидна група. Пептиди. Біологічна роль амінокислот.	<i>Називати загальну формулу та характеристичні (функціональні) групи амінокислот; амінокислоти за систематичною номенклатурою.</i> <i>Пояснювати амфотерність амінокислот; зміст поняття: пептидна група, дипептид, поліпептид.</i> <i>Складати молекулярні та структурні формули амінокислот за назвами і загальними формулами; рівняння реакцій, які описують хімічні властивості аміноetanoвої кислоти (взаємодія з натрієм гідроксидом, хлоридною кислотою, утворення дипептиду).</i> <i>Порівнювати за будовою молекул і хімічними властивостями амінокислоти з карбоновими кислотами та амінами.</i> <i>Прогнозувати хімічні властивості амінокислот, зумовлені особливостями будови їхніх молекул.</i> <i>Характеризувати хімічні властивості аміноetanoвої кислоти.</i> <i>Установлювати причинно-наслідкові зв'язки між складом, будовою, властивостями амінокислот.</i> <i>Робити висновки про властивості амінокислот на основі будови їхніх молекул і про будову амінокислот на основі їхніх властивостей та результатів спостережень.</i>
3.4.3.	Білки	Білки як високомолекулярні сполуки, їхня будова, застосування. Денатурація білків. Кольорові реакції на білки.	<i>Характеризувати процеси гідролізу, денатурації білків.</i> <i>Застосовувати знання для вибору способу виявлення білків (ксантопротеїнова та біуретова реакції).</i> <i>Установлювати причинно-наслідкові зв'язки між складом, будовою, властивостями білків.</i> <i>Робити висновки про властивості білків на основі будови їхніх молекул і про будову білків на основі їхніх властивостей та результатів спостережень.</i>

3 оригіналом
згідно

18

3.5. Синтетичні високомолекулярні речовини та полімерні матеріали на їх основі	
Синтетичні високомолекулярні речовини. Полімери. Реакції полімеризації і поліконденсації. Пластмаси. Каучуки, гума. Синтетичні волокна: фізичні властивості і застосування. Найпоширеніші полімери та сфери їхнього використання. Значення природних і синтетичних полімерних органічних сполук.	<i>Пояснювати</i> суть поняття полімер; реакції полімеризації і поліконденсації як способів одержання полімерів. <i>Класифікувати</i> полімери за способом одержання: природні, штучні, синтетичні. <i>Наводити приклади</i> синтетичних високомолекулярних речовин і полімерних матеріалів на їхній основі; рівнянь реакцій полімеризації і поліконденсації. <i>Розрізняти</i> реакції полімеризації і поліконденсації; пластмаси, каучуки, гуму та синтетичні волокна. <i>Порівнювати</i> природні, штучні і синтетичні волокна, пластмаси. <i>Складати</i> рівняння реакцій полімеризації з утворенням найважливіших полімерів (поліетилену, поліпропілену, полістирену, поліхлорвінілу, політетрафлуороетилену); реакцій поліконденсації з утворенням ди- і трипептидів. <i>Застосовувати</i> знання про властивості поліетилену: відношення до нагрівання, розчинів кислот, лугів у контексті його значення в суспільному господарстві, побуті. <i>Установлювати</i> причинно-наслідкові зв'язки між складом, будовою, властивостями та застосуванням полімерів. <i>Обґрунтовувати</i> застосування полімерів, зокрема поліетилену, його властивостями та значення полімерів у створенні нових матеріалів. <i>Робити висновки</i> про властивості полімерів на основі будови їхніх молекул і про будову полімерів на основі їхніх властивостей та результатів спостережень.
3.6. Узагальнення знань про органічні сполуки	
Установлення генетичних зв'язків між різними класами органічних сполук	<i>Пояснювати</i> причини багатоманітності органічних речовин. <i>Наводити приклади</i> гомологів та ізомерів; сполук із простими і кратними зв'язками; із різними характеристичними (функціональними) групами. <i>Розрізняти</i> органічні сполуки за належністю до відповідних гомологічних рядів. <i>Складати</i> рівняння реакцій – взаємоперетворень органічних сполук різних класів. <i>Порівнювати</i> хімічні властивості органічних сполук різних класів. <i>Устаюювати</i> зв'язки між складом і хімічними властивостями

3 оригіналом
згідно

19

4. Обчислення в хімії	
	органічних сполук різних класів; між будовою молекули органічного сполука та їх здатністю вступати в реакції певного типу; між класами органічних сполук. <i>Обґрунтовувати</i> використання органічних сполук залежно від їхніх властивостей; значення органічних речовин у створенні нових матеріалів.
4.1.	Розв'язування задач за хімічними формулами і на виведення формули сполуки Формули для обчислення кількості речовини, кількості частинок у певній кількості речовини, масової частки елемента в сполуці, відносної густини газу, виведення формули сполуки за масовими частками елементів <i>Установлювати</i> хімічну формулу сполуки за масовими частками елементів, що входять до її складу; за загальною формулою гомологічного ряду та густиною або відносною густиною. <i>Обчислювати</i> відносну молекулярну та моларну маси речовини; кількість частинок (атомів, молекул, йонів) у певній кількості речовини; масі речовини, об'єм газу; масу та об'єм даної кількості речовини і кількість речовини за відомою масою та об'ємом; об'єм даної маси або кількості речовини газу за н. у.; відносну густину газу за іншим газом.
4.2.	Вираження кількісного складу розчину (суміші) Формули для обчислення масової (об'ємної) частки компонента в суміші, масової частки розчиненої речовини. <i>Обчислювати</i> масові та об'ємні (для газів) частки речовин у суміші; масову частку елемента у сполуці за її формулою; маси елемента в складній речовині за його масовою часткою; масову частку розчиненої речовини в розчині; масу (об'єм) розчину та розчинника; масу розчиненої речовини.
4.3.	Розв'язування задач за рівняннями реакцій Алгоритми розв'язування задач за рівняннями реакцій; відносний вихід продукту реакції <i>Установлювати</i> хімічну формулу речовини за масою, об'ємом або кількістю речовини реагентів або продуктів реакції. <i>Обчислювати</i> за рівнянням хімічної реакції кількість речовини, масу та об'єм газу (н. у.) або кількість речовини реагенту/продукту за відомою кількістю речовини, масою, об'ємом (для газу) іншого з реагентів/продуктів; за рівняннями реакцій з використанням розчинів із певною масовою часткою розчиненої речовини; відносний вихід продукту реакції; кількість речовини, масу або об'єм продукту за рівнянням хімічної реакції, якщо один із реагентів взято в надлишку; об'ємних відношень газів за хімічними рівняннями; кількості речовини, маси або об'єму за кількістю речовини, масою або об'ємом реагенту, що містить певну частку домішок. <i>Розв'язувати</i> комбіновані задачі (поєднання не більше двох алгоритмів).

3 оригіналом
згідно

20

Таблиця розчинності основ, кислот, амфотерних гідроксидів і солей у воді за 20–25 °С

Діяльність речовини	H ⁺	NH ₄ ⁺	Li ⁺	Na ⁺	K ⁺	Mg ²⁺	Ca ²⁺	Ba ²⁺	Al ³⁺	Cr ³⁺	Zn ²⁺	Mn ²⁺	Fe ²⁺	Pb ²⁺	Cu ²⁺	Ni ²⁺	Ag ⁺	Hg ²⁺
OH ⁻	р	р	р	р	р	м	м	р	н	н	н	н	н	н	н	н	н	н
F ⁻	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р
Cl ⁻	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р
Br ⁻	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р
I ⁻	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р
S ²⁻	р	р	р	р	р	р	#	р	#	#	н	н	н	#	н	н	н	н
SO ₃ ²⁻	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р
SO ₃ ⁻	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р
NO ₂ ⁻	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р
PO ₄ ³⁻	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р
CO ₃ ²⁻	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р
SiO ₃ ²⁻	н	-	н	р	р	н	н	н	-	-	н	н	н	-	н	-	н	н
Cl ⁻ COO ⁻	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р	р

Умовні позначення: «р» – речовина розчинна (розчинність більше 1 г речовини у 100 г води);
 «м» – речовина малорозчинна (розчинність – від 1 до 0,001 г у 100 г води);
 «н» – речовина практично нерозчинна (розчинність – менше 0,001 г у 100 г води);
 «-» – речовина не існує;
 «#» – речовина існує, але реагує з водою; її розчинність визначити не можна.

Ряд активності металів

Li, K, Ba, Ca, Na, Mg, Al, Mn, Zn, Fe, Ni, Sn, Pb (H₂) Cu, Ag, Hg, Pt, Au

3 оригіналом згідно

Найпоширеніші назви та склад деяких неорганічних речовин, сумішей та мінералів

Найпоширеніша назва речовини або суміші	Хімічна формула речовини або компонента (компонентів) суміші	Найпоширеніша назва речовини або суміші	Хімічна формула речовини або компонента (компонентів) суміші
кухонна (кам'яна) сіль	NaCl	сірководень	H ₂ S
каустична сода	NaOH	сірчистий газ	SO ₂
кальцинована сода	Na ₂ CO ₃	чадний газ	CO
кристалічна сода	Na ₂ CO ₃ · 10H ₂ O	звесьлюючий газ	N ₂ O
питна (харчова) сода	NaHCO ₃	пірит	FeS ₂
натрієва селітра	NaNO ₃	мідний купорос	CuSO ₄ · 5H ₂ O
калійна селітра	KNO ₃	залізний купорос	FeSO ₄ · 7H ₂ O
аміачна селітра	NH ₄ NO ₃	перекис водню	H ₂ O ₂ (водний розчин)
нашатири	NH ₄ Cl	йодна настоянка	I ₂ (спиртовий розчин)
лоташ	K ₂ CO ₃	нашатиричний спирт, амоніачна вода	NH ₃ (водний розчин)
крейда, мармур, вапняк, кальцит	CaCO ₃	розчинне скло	Na ₂ SiO ₃
негашене вапно	CaO	кремій (напівпровідник)	Si
гашене вапно	Ca(OH) ₂	кварц, кварцевий пісок	SiO ₂
вапняна вода	Ca(OH) ₂ (водний розчин)	скло (лікопне)	Na ₂ O · CaO · 6SiO ₂
корунд	Al ₂ O ₃	хлорна вода	Cl ₂ (водний розчин)
олеум	розчин SO ₃ у H ₂ SO ₄	бромна вода	Br ₂ (водний розчин)
гіпс	CaSO ₄ · 2H ₂ O	бертолетова сіль	KClO ₃
алебастр	CaSO ₄ · 1/2 H ₂ O	марганцівка	KMnO ₄
сухий лід	CO ₂ (твердий)	кальцій карбід	CaC ₂

Найпоширеніші назви та склад деяких органічних речовин та сумішей

Найпоширеніша назва речовини або суміші	Хімічна формула	Найпоширеніша назва речовини	Хімічна формула
болотний газ, рудниковий газ	CH ₄	карболова кислота	C ₆ H ₅ OH
ізобутан	(CH ₃) ₂ CHCH ₃	мурашина кислота	HCOOH
ізооктан	(CH ₃) ₂ CC(CH ₃) ₂ CH ₂	оцтова кислота, ацетатна кислота	CH ₃ COOH
ізопрен	CH ₂ =C(CH ₃)CH=CH ₂	молочна кислота	CH ₃ CH(OH)COOH
хлороформ	CHCl ₃	шавлева кислота	HOOC-COOH
вінілхлорид	CH ₂ =CHCl	глюконова кислота	HOCH ₂ (CHOH) ₄ COOH
метиловий спирт, деревний спирт	CH ₃ OH	сорбіт	HOCH ₂ (CHOH) ₄ CH ₂ OH
етиловий спирт, винний спирт	C ₂ H ₅ OH	гліцин	NH ₂ CH ₂ COOH
мурашиний альдегід, формальдегід	HCHO	аланін	CH ₃ CH(NH ₂)COOH
формалін	36-47% розчин HCHO	клітковина	(C ₆ H ₁₀ O ₅) _n

Директор департаменту загальної середньої та дошкільної освіти

3 оригіналом згідно

Ю. Г. Коменченко

Для проведення співбесіди використовується програма зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з хімії, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 26.06.2018 р., № 696.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ, СТРУКТУРА ОЦІНКИ І ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ВСТУПНИКІВ

1. Загальні положення

Оцінювання підготовленості вступників здійснюється з метою об'єктивного визначення рівня їхніх знань, умінь і компетентностей, необхідних для здобуття вищої освіти за відповідною освітньою програмою та спеціальністю.

Оцінювання проводиться відповідно до Правил прийому на навчання до ЧТЕІ ДТЕУ, чинного законодавства України та цієї програми співбесіди. Тривалість співбесіди не повинна перевищувати 0,25 год. на одного вступника.

2. Структура завдання до співбесіди

Співбесіда передбачає усні відповіді на 24 завдання: 18 завдань з наданням короткої відповіді, 2 завдання на встановлення відповідності («логічні пари»), 4 завдання з розрахунком (структуроване – має основу та дві частини й передбачає розв'язування задачі; неструктуроване – має основу та передбачає розв'язування задачі).

3. Критерії оцінювання

1. Рівень знань оцінюється за 200-баловою шкалою.
2. Відповідь на 18 завдань з наданням короткої відповіді оцінюється у 0 або 1 бал; 2 завдання на встановлення відповідності («логічні пари») – у 0, 1, 2 або 3 бали; 4 завдання з розрахунком - 0, 1 або 2 бали (структуроване завдання) та 0 або 2 бали (неструктуроване завдання).
3. За виконання завдань із хімії можна отримати від 0 до 32 тестових балів. Результат співбесіди з хімії переводиться в рейтингову оцінку за шкалою 100-200 балів, що наведено в таблиці 1.

Таблиця 1

Переведення результату співбесіди з хімії до шкали 100-200

Тестовий бал	Бал за шкалою 100-200	Тестовий бал	Бал за шкалою 100-200
5	100	19	151
6	109	20	152
7	118	21	156
8	125	22	160
9	131	23	164
10	134	24	166
11	137	25	169
12	140	26	173
13	143	27	176
14	145	28	179
15	147	29	184
16	148	30	189
17	149	31	194
18	150	32	200

4. Особи, які отримали менше ніж 100 балів, до наступних випробувань не допускаються та участі у конкурсі не беруть.

Голова фахової атестаційної комісії _____ Тетяна СТОЙКА

Для проведення співбесіди використовується програма зовнішнього незалежного оцінювання результатів навчання з хімії, здобутих на основі повної загальної середньої освіти, затверджена наказом Міністерства освіти і науки України від 26.06.2018 р., № 696.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ, СТРУКТУРА ОЦІНКИ І ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ВСТУПНИКІВ

1. Загальні положення

Оцінювання підготовленості вступників здійснюється з метою об'єктивного визначення рівня їхніх знань, умінь і компетентностей, необхідних для здобуття вищої освіти за відповідною освітньою програмою та спеціальністю.

Оцінювання проводиться відповідно до Правил прийому на навчання до ЧТЕІ ДТЕУ, чинного законодавства України та цієї програми співбесіди. Тривалість співбесіди не повинна перевищувати 0,25 год. на одного вступника.

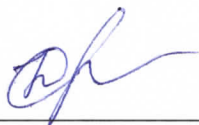
2. Структура завдання до співбесіди

Співбесіда передбачає усні відповіді на 10 завдань різного рівня складності.

3. Критерії оцінювання

1. Рівень знань оцінюється за 200-баловою шкалою за такими критеріями:
 - правильність виконання завдань;
 - рівень теоретичних знань;
 - здатність застосовувати знання на практиці;
 - логічність і обґрунтованість відповідей.
2. Відповідь на 1 завдання оцінюється у 10 балів, 2, 6 – у 15 балів (відтворення фактів, знання формул, визначень, класифікацій речовин); 3, 4, 5, 7 – у 20 балів (розуміння хімічних процесів, написання рівнянь реакцій, пояснення механізмів); 8, 9 – у 25 балів, 10 – у 30 балів (розрахункові задачі, аналіз, синтез, встановлення причинно-наслідкових зв'язків).
3. Особи, які отримали менше ніж 100 балів, до наступних випробувань не допускаються та участі у конкурсі не беруть.

Голова комісії

Інна ДАНИЛЮК